

بسم الله الرحمن الرحيم

دكتر احمد قوچانی خراسانی

متخصص طب اور ڈانس

فلوشیپ توکسیکولوژی

Opium Overdose

بیمار آقای 58 ساله متهم با شکایت کاهش سطح هوشیاری به اورژانس ارجاع می شود.

بنا به گفته همراهان از روز گذشته کم کم هوشیاری بیمار کاهش می یابد به نحوی که از چند ساعت قبل از ارجاع به اورژانس پاسخ دقیقی به همراهان نمی دهد.

همراهان سابقه ایسکمی قلبی و استنت گذاری را در دو سال گذشته ذکر میکنند.

سابقه چندین نوبت بستری در بخش مراقبت های ویژه قلب را در چند ماه گذشته ذکر میکنند

داروهای مصرفی : متادون سرتالین ممانتین اگزازپام آسپیرین آتورواستاتین متورال

معاینه فیزیکی

BP;130/85

PR;60

RR;10

T;37.6

BS;150

O2Sat;93% با اکسیژن

GCS;13/15

ادامه...

مردمک ها میوز با پاسخ به نور ضعیف
سمع ریه ها مختصر کراکل در قواعد ریه
شکم نرم است
اندام ها ادم قرینه +2

اقدامات تشخیصی و درمانی:
بیمار با توجه به سابقه مصرف متادون جهت بیمار نالوکسان با دوز
 0.04 mg
آهسته و در مجموع یک آمپول نالوکسان تزریق شد.
بیمار بعد از تزریق فوق هوشیاری نسبی بهتری پیدا کرد.

- پاراکلینیک
- AST ;1100
- ALT;2350
- INR;2.5
- CPK;2500
- CK-MB;530
- CTnI;Pos

با توجه به یافته های فوق بیمار با تشخیص مسمومیت با مخدر و سندرم کرونری حاد در بخش مراقبت های ویژه بستری شد آیا در این بیمار می توان انفوژیون نالوکسان را شروع کرد؟

کلمه **Opium** از لغت یونانی **Opus** به معنای عصاره گرفته شده است و به طور اختصاصی به عصاره نوعی گیاه به نام **Papaver somniferum** اطلاق می‌گردد. واژه **Opiate** به تمام آلالوئیدهای طبیعی که از **Opium** استخراج می‌شوند اطلاق می‌گردد.

واژه اوپیوئیدها (**Opioids**) به تمام انواع مصنوعی (سنتتیک) و طبیعی داروها که اعمال شبه مورفینی دارند یا اینکه اثرات خود را به واسطه رسپتورهای اوپیوئید اعمال می‌کند، گفته می‌شود.

Agonists:

Buprenorphine
Codeine (dimethylmorphine)
Dextromethorphan
Diphenoxylate
Fentanyl
Heroin (diacetylmorphine)
Meperidine (pethidine)
Methadone
Morphine
Paregoric
Pentazocine (Talwin)
Peropoxyphe
Tramadol
Hydromorphone
Oxycodone

Antagonists:

Naloxone (Narcan)
Naltrexone
Nalmefene

Mixed Agonists-Antagonists:

Pentazocine (Talwin)

Partial Agonist:

Boprenorphine

Clinical Effects Related to Opioid Receptors

μ_1 : Supraspinal analgesia
Peripheral analgesia
Sedation
Euphoria
Prolactin release

μ_2 : Spinal analgesia
Respiratory depression
Physical dependence
Gastrointestinal dysmotility
Pruritus
Bradycardia
Growth hormone release

κ_1 : Spinal analgesia
Miosis
Diuresis

κ_2 : Psychotomimesis
Dysphoria
 κ_3 : Supraspinal analgesia

δ : Spinal and Supraspinal analgesia
Modulation of μ -receptor function
Inhibit release of dopamine

σ : Psychotomimesis
Movement disorders

ϵ : Unknown

تظاهرات بالینی مسمومیت با اوپیوم

- دپرسیون CNS
- دپرسیون تنفسی
- مردمک میوز
- دپرسیون CNS : بیمار دچار افت سطح هوشیاری شده که از خوابآلودگی تا Coma متفاوت است.
- دپرسیون تنفسی: کاهش rate تنفسی (زیر 12 عدد در دقیقه)
- در موارد شدید یا عدم درمان مناسب: ایست تنفسی (آپنه)
- آنچه که سبب مرگ یا سکل مغزی دائم در بیمار می گردد مربوط به دپرسیون تنفسی است نه دپرسیون CNS
- هیپوکسی ناشی از دپرسیون تنفسی علت اصلی بیشتر موارد مرگ و میر

تظاهرات بالینی مسمومیت با اپیوم

مردمک میوز در موارد زیر ممکن است دیده نشود:

- 1- بیماریکه متحمل هیپوکسی و آسیب هیپوکسیک مغزی گردیده است
- 2- در مسمومیت با اپیوم هاو کوکائین به شکل همزمان
- 3- در مسمومیت با برخی از مواد مخدر مانند پتیدین و پروپوکسیفن

تظاهرات بالینی مسمومیت با اوپیوم

دپرسیون CNS

دپرسیون تنفسی

میوز

هیپوموتیلیته دستگاه گوارش

خارش (Pruritus)

برادیکاردی

افت فشارخون

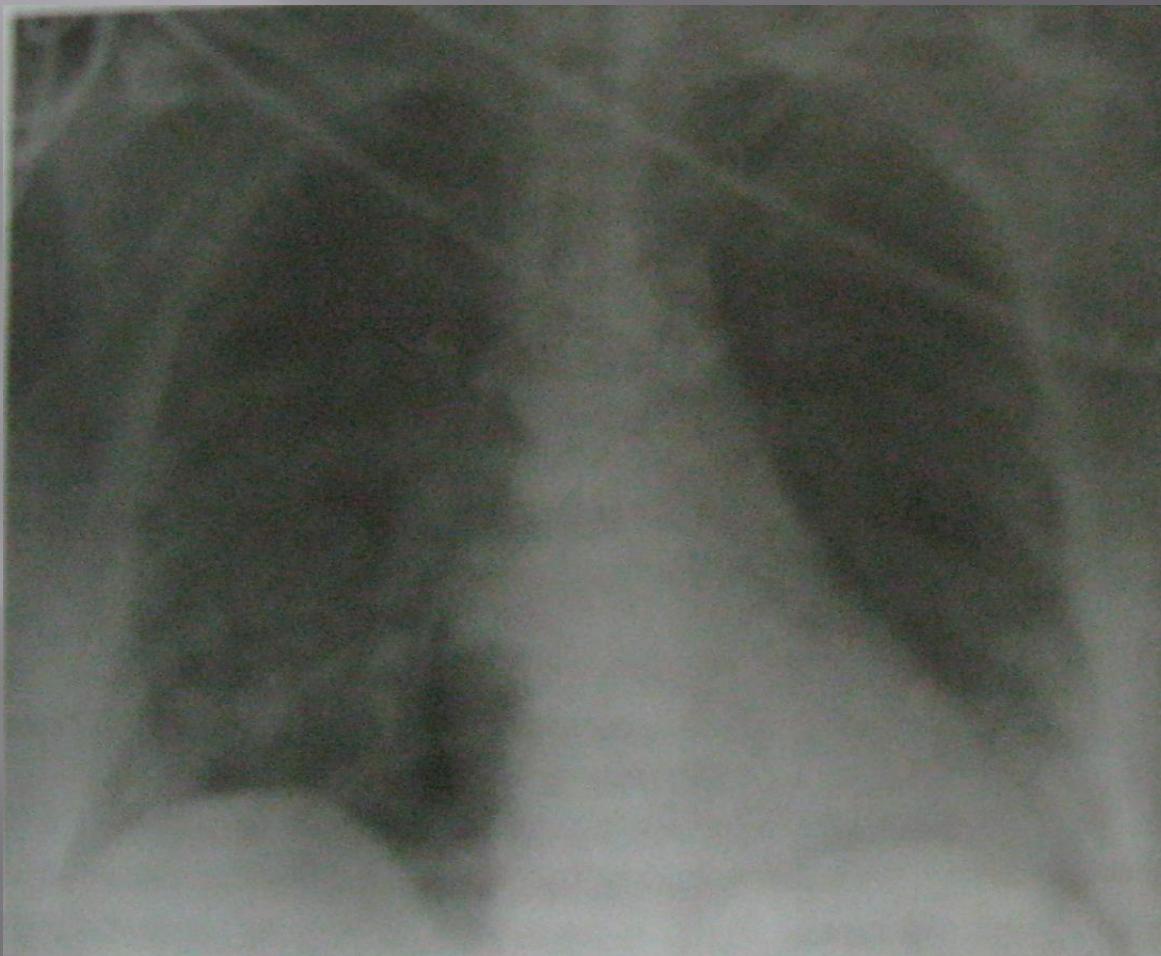
عوارض ریوی...

- مواد مخدر بوسیله خود یا رقیق کننده‌ها ، آلوده کننده‌ها و یا ناخالصی‌های موجود در آن می‌توانند سبب عوارض ریوی متعدد شوند.
- **ARDS (ادم ریه نان‌کاردیوژنیک)**
- پنومونی آسپیراسیون
- پنومونیت
- پنومونی عفونی ، آرتریت عروق ریوی ، ترومبوز ریوی ، هیپرتانسیون ریوی، آبسه ریوی
- آمبولی ریوی سپتیک ، اندوکاردیت سمت راست قلب

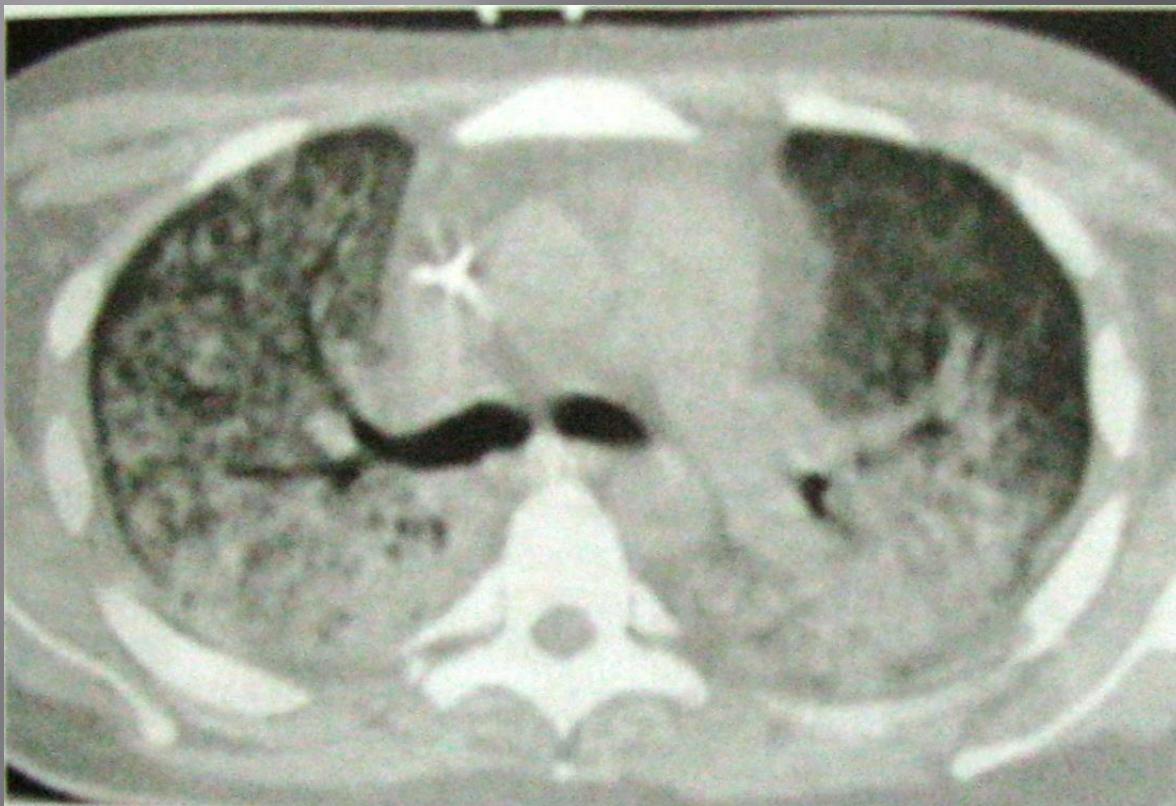
ARDS

- ▶ هروئین و متادون
- ▶ ادم ریه نانکاردیوژنیک (سندرم دیسترس تنفسی بالغین) در مسمومیت با هروئین و متادون دیده می‌شود.
- ▶ اتیولوژی آن مولتی‌فاکتوریال می‌باشد
- ▶ واکنش حساسیتی (**Hypersensitivity**)
- ▶ انقباض مویرگی ناشی از هیپوکسی حاد
- ▶ انفیلتراسیون **patchy** یا منتشر در هر دوره

ARDS

ARDS

تشنج

مپریدین (پتیدین)

ترامادول

پروپوکسیفن

در مسمومیت با هروئین و متادون به خصوص چنانچه سبب هیپوکسی گردند ممکن است سبب تشنج در بیمار شوند.

نالوکسان در درمان تشنج ناشی از پتیدین و ترامادول جایگاهی ندارد.

درمان تشنج ناشی از سو مصرف مواد مخدر مانند سایر موارد مسمومیت دارویی می باشد.

صرف خوراکی تریاک به صورت طولانی می تواند سبب مسمومیت با سرب در فرد معتاد در اثر ناخالصی های موجود در تریاک شود که خود را به صورت درد کولیک شکمی یا انسفالوپاتی و یا علایم غیر اختصاصی دیگر می تواند نشان دهد.

تشخیص

- در تشخیص مسمومیت با مواد مخدر آزمایشگاه نقش اساسی ندارد.
- فقط براساس پاسخ به نالوکسان تشخیص می‌دهیم.
- هنگامیکه دپرسیون تنفسی بیمار در پاسخ به نالوکسان اصلاح شود و rate تنفسی بیمار افزایش یابد تشخیص مسمومیت با اوپیوم مسجل می‌گردد.
- بهبود سطح هوشیاری بیمار در پاسخ به نالوکسان ارزش نسبی برای تشخیص دارد.
- برطرف شدن مردمک میوز در پاسخ به نالوکسان ارزشی برای تشخیص مسمومیت ندارد.

تشخیص افتراقی

در تشخیص افتراقی مسمومیت با مواد مخدر موارد ذیل را باید مدنظر داشت :

1- کلیه مسمومیت‌هایی که سبب مردمک میوز می‌گردد مانند : بنزودیازپین‌ها ، فنوباریتال ، کلونیدین ، فنوتیازین‌ها ، نیکوتین و ...

2- خونریزی پونز

3- بیماریهای نورولوژی که سبب افت سطح هوشیاری می‌گردد مانند : خونریزی داخل مغزی ، مرحله **postictal** (بعد از تشنج) ، انسفالوپاتی

4- مسمومیت با اتانول

5- مسمومیت با **CO**

6- هیپوگلیسمی

7- هیپوترمی

8- سپسیس

درمان

- ▶ برای درمان مسمومیت با مواد مخدر اولین اقدام همان رعایت ABCD است.
- ▶ از آنجاکه آپنه علت اصلی مرگ و میر بیماران است لذا مدیریت صحیح راه هوایی بسیار مهم است.
- ▶ آپنه:
 - ▶ 1- بیمار را در مدت 20-30 ثانیه انتوبه کرده و به دستگاه ونتیلاتور یا آمبوبگ متصل به کپسول اکسیژن وصل می‌کنیم.(در صورت عدم دسترسی به نالوکسان و یا داشتن کنترالاندیکاسیون) یا
 - ▶ 2 میلی‌گرم آمپول نالوکسان IV به بیمار تزریق می‌کنیم.

درمان

یک دقیقه صبر کرده در حالیکه برای بیمار **Airway** گذاشته و با آمبوبگ اکسیژن می‌دهیم و بیمار را ساکشن می‌کنیم.

بعداز یک دقیقه اگر بیمار از حالت آپنه خارج شد نیاز به تجویز بیشتر نالوکسان ندارد و چنانچه بیمار در آپنه به سر می‌برد مجدداً یا بیمار را انتوبه کرده و یا 5 عدد (2 میلی‌گرم) آمپول نالوکسان برای وی تزریق می‌کنیم. سپس یک دقیقه صبر کرده چنانچه بیمار از حالت آپنه خارج شد نیاز به تجویز بیشتر نالوکسان نیست ولی اگر بیمار در حالت آپنه باقی ماند یا بیمار را انتوبه کرده و یا 5 عدد (2 میلی‌گرم) نالوکسان به وی تزریق می‌کنیم. این پروسه تا 5 بار تکرار می‌گردد حداقل نالوکسان 25 عدد (10 میلی‌گرم) برای بیمار تزریق می‌کنیم اگر بعداز تجویز 10 میلی‌گرم نالوکسان بیمار از حالت آپنه خارج نشد حتماً باید وی را انتوبه کنیم. چنانچه بیمار به 25 عدد نالوکسان پاسخ ندهد اساساً تشخیص اوپیوم اوردوز رد می‌گردد یا اوپیوم اوردوز همراه با بیماری دیگری مانند **Head trauma** یا مسمومیت دارویی مطرح می‌باشد.

درمان

سمومیت با مواد مخدر و عدم آپنه :

(بستگی دارد بیمار معتاد یا غیر معتاد باشد)

چنانچه بیمار سمومیت با مواد مخدر دچار آپنه نبوده و معتاد هم نمیباشد پروتکل زیر اجرا میشود:

0.4-0.2 میلی گرم (نصف تا یک عدد) آمپول نالوکسان IV برای وی تزریق میشود و یک دقیقه صبر میگردد چنانچه بیمار از دپرسیون تنفسی و CNS خارج گردید نیازی به تجویز بیشتر نالوکسان نیست ولی اگر علائم دپرسیون ادامه داشت به فاصله هر یک دقیقه نصف تا یک عدد آمپول نالوکسان (حداکثر 25 عدد یا 10 میلی گرم) تزریق میگردد تا بیمار از علائم دپرسیون خارج گردد.

درمان

چنانچه بیمار دچار مسمومیت با مواد مخدر آپنه نبوده و معتاد باشد پروتکل ذیل را اجرا می کنیم:

ابتدا $\frac{1}{4}$ آمپول (0.1 میلی گرم) نالوکسان برای بیمار تجویز می شود و یک دقیقه صبر می کنیم تا بیمار از دپرسیون تنفسی خارج شود چنانچه بیمار rate تنفسی نرمال و تنفس قوی داشته باشد تجویز نالوکسان کافی است و گرنه $\frac{1}{4}$ آمپول به فاصله هر یک دقیقه تجویز می گردد تا بیمار از دپرسیون تنفسی خارج شود.

درمان

نیمه عمر نالوکسان ۹۰-۲۰ دقیقه است لذا در مسمومیت با مواد مخدر چنانچه برای بیمار تجویز نالوکسان صورت گرفت حتماً باید بیمار تحت تجویز دوز **maintenance** (نالوکسان) قرار گیرد. چنانچه بیماری مثلًا با آپنه به اورژانس مراجعه کند و بدنال تجویز نالوکسان از حالت آپنه خارج شود چنانچه **drip** نالوکسان برای وی برقرار نشود بیمار حدود یک ساعت بعد دوباره دچار آپنه خواهد شد.

دوز **maintenance** نالوکسان:

برای تجویز آن باید $\frac{2}{3}$ دوزی که بیمار را از حالت دپرسیون تنفسی و CNS خارج کرده ، در ساعت برای بیمار **drip** نماییم. مثلًا اگر بیمار با سه عدد نالوکسان از حالت دپرسیون تنفسی خارج شد باید **drip** دو عدد در ساعت نالوکسان برقرار نماییم.

درمان

بیماریکه برای وی drip نالوکسان می گذاریم ترجیحاً باید در ICU بستري شود.

مدت زمان drip برای هر بیمار متفاوت است.

بستگی به نیمه عمر ماده مصرفی دارد

متادون حداقل 24 ساعت

TABLE 186-2 Opioid Antagonists

Drug	Route	Initial Dose*	Onset of Action	Duration of Action [†]
Naloxone	IV	0.1–0.4 milligrams if breathing spontaneously 2 milligrams if apneic	1–2 min	20–90 min
	IM or SC	2 milligrams	5–6 min	
	Intranasal	2 milligrams (1 milligram in each nostril)	6–8 min	
	Nebulized	2 milligrams in 3 mL normal saline	5 min	
Nalmefene	IV	0.1–0.5 milligrams if breathing spontaneously 2 milligrams if apneic	2–5 min	Up to 4 h
	IM or SC	1 milligram	2–5 min	8 h
			5–15 min	4–6 h
Naltrexone	PO	50 milligrams 100 milligrams 150 milligrams	30–60 min	24 h
			30–60 min	48 h
			30–60 min	72 h

درمان

- ▶ در صورت عدم تعبیه **IV Line** نالوکسان به طریق زیر جلدی ، داخل عضلانی ، داخل لوله تراشه و زیر زبانی موثر می باشد.
- ▶ دوز نالوکسان در کودکان **0.005 -0.01mg/kg**

درمان

تجویز نالوکسان safe بوده و عوارضی را برای بیمار در بر ندارد.
کنترالندیکاسیون مطلق برای تجویز نالوکسان Acute MI (انفارکتوس میوکارد حاد) می باشد.

کنترالندیکاسیون نسبی تجویز نالوکسان شامل :

- 1 - IHD (بیماری ایسکمیک قلبی)
- 2 - علائم محرومیت
- 3 - مسمومیت با کوکائین
- 4 - تشنج در نوزادی که از مادر معتاد بدنیا آمده است.

درمان

نالوکسان علاوه بر مسمومیت در مواد مخدر برای موارد زیر نیز کاربرد دارد :

1- مسمومیت با کلونیدین

2- مسمومیت با سدیم والپروئات (همراه با دپرسیون CNS)

3- مسمومیت با کاپتوپریل (همراه با افت فشارخون)

در coma با علت نامعلوم چهار دارو بعنوان کوکتل مصرف می شود : نالوکسان ، دکستروز 50% ، تیامین و فلومازنیل

در کتب text جدید تاکید گردیده که در صورتیکه coma با علت نامعلوم همراه با افت rate تنفسی بود در این صورت حتماً نالوکسان تجویز گردد البته در کشور ما با توجه به شیوع مصرف مواد مخدر در هر coma با علت نامعلوم نالوکسان تجویز گردد. دوز تجویزی نالوکسان در coma با علت نامعلوم تجویز 5 عدد (2 میلی گرم) آمپول نالوکسان به فاصله هر 3-5 دقیقه است تا بیمار از حالت دپرسیون تنفسی و CNS خارج گردد.

درمان

- ▶ شستشو (لاواز) معده
- ▶ به دلیل افت سطح هوشیاری بیمار ، به هنگام شتسشو باید راه هوایی مطمئنی داشته باشیم و باید از آسپیراسیون جلوگیری شود.
- ▶ تجویز شارکول-سوربیتول نیز در این موارد ارزش دارد.
- ▶ در درمان مسمومیت با مواد مخدر همودیالیز جایگاهی ندارد.

Body Packer

- ▶ بلع مواد مخدر (تریاک و هروئین) در بسته‌بندی‌های گوناگون توسط قاچاقچیان یکی از موارد اورژانس پزشکی است که با مورتالیته نسبتاً بالایی همراه است (بخصوص با درمان نامناسب)
- ▶ بلع بسته‌های مواد مخدر بدون آمادگی **body stuffer**
- ▶ بلع بسته‌ها معمولاً شامل مواد مخدر (تریاک یا هروئین) و یا کوکائین می‌باشد.
- ▶ بلع بسته‌های کوکائین بدلیل ایجاد علائم سیمپاتومیمتیک و ایجاد آریتمی قلبی در صورت بازشدن بسته‌ها به شدت خطرناک و بیمار باید تحت عمل جراحی اورژانس برای خارج کردن بسته‌ها قرار گیرد.
- ▶ بدلیل جذب پایین هروئین در دستگاه گوارش بلع بسته‌های تریاک خطرناک‌تر از بسته‌های هروئین می‌باشد.

Body Packer

- ▶ برای تشخیص **body packer** قدم اول عکس ساده شکم و لگن می‌باشد که حدود 80% موارد به تشخیص کمک می‌کند (علامت **Air trapping** دور هر بسته دیده می‌شود). برای تشخیص قطعی از **CT Scan** شکم و لگن استفاده می‌کنیم که نه تنها بسته‌ها را نشان می‌دهد بلکه نشت مواد از بسته‌ها را می‌توان تشخیص داد.
- ▶ برای درمان **body packer** در صورت بلح بسته‌های مواد مخدر بیمار ابتدا باید تحت مانیتورینگ قرار گیرد هر لحظه امکان پارگی بسته‌ها و ایجاد آپنه وجود دارد که در این صورت براساس مصرف تعداد بسته‌ها و علائم بالینی، بیمار باید تحت انتوپاسیون یا تجویز نالوکسان قرار گیرد.
- ▶ تجویز نالوکسان در این بیماران براساس مصرف تعداد بسته‌ها بوده و محدودیتی از نظر مقدار نالوکسان تجویزی وجود ندارد بعبارتی باید آنقدر نالوکسان تجویز شود تا بیمار از آپنه و یا دپرسیون تنفسی و **CNS** خارج گردد.

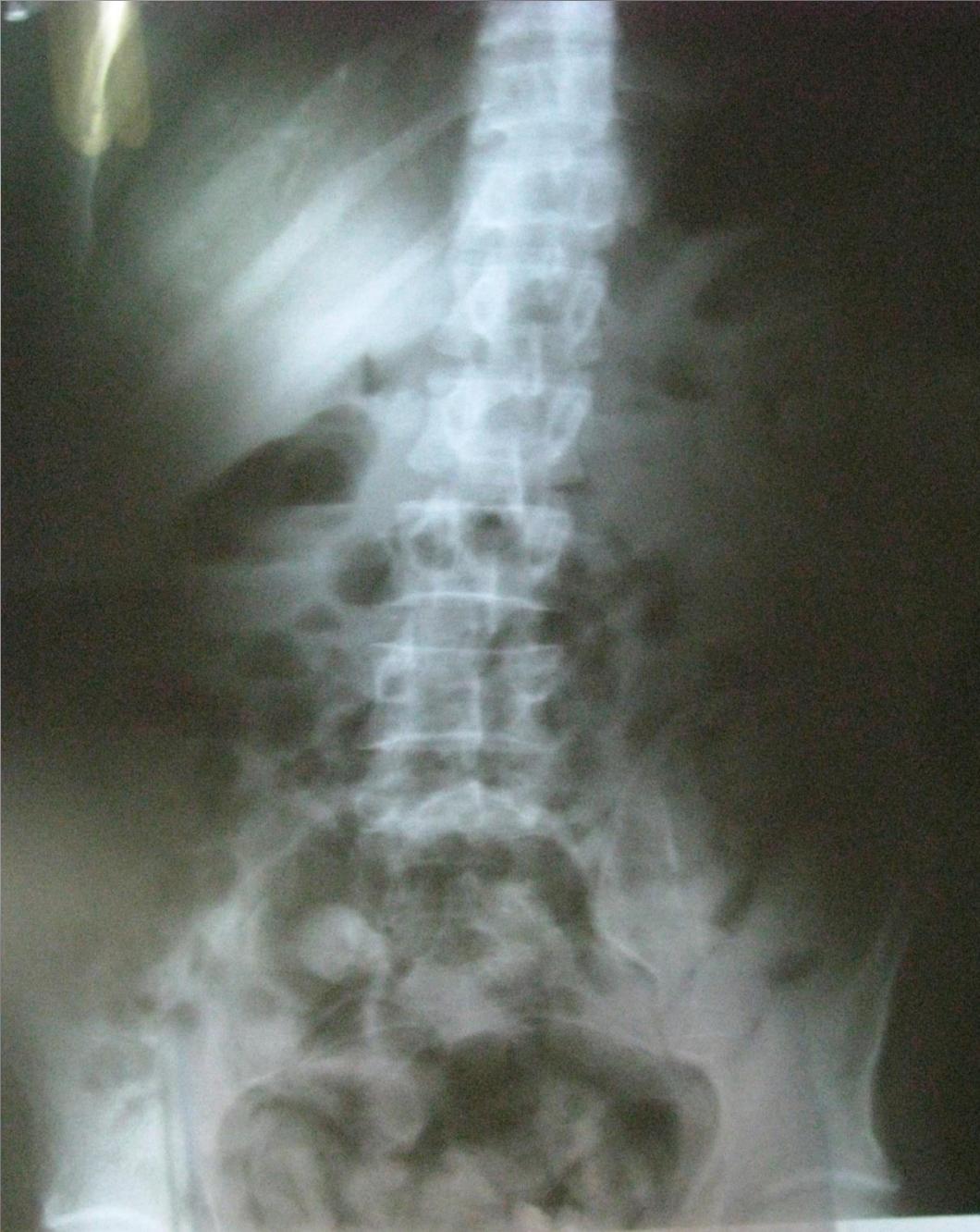
Body Packer

whole bowel irrigation (پودر پیدرولاکس)

پودر پیدرولاکس آنقدر تجویز می‌شود (البته با کنترل الکتروولیت‌ها) تا عکس سریال شکم پاک شود و بسته‌ها خارج گردند.

برای عمل جراحی اورژانسی در بیمار براساس **case** و تعداد بالای بسته‌ها و شدت مسمومیت عمل می‌کنیم. عمل جراحی آنان به صورت **Milking** (دوشیدن) قسمت‌های مختلف دستگاه گوارش (از معده تا رکتوم) می‌باشد.

Withdrawal Syndrome

وقتی فرد معتاد به طور ناگهانی استفاده از مواد مخدر را ترک می‌کند (به قصد درمان یا بدلیل عدم توانایی در تهیه آن) بدلیل مکانیسم‌های فیزیولوژیک (release کاتکولآمین‌ها و discharge سمپاتیک) و مشکلات روانی مانند وسواس علائم محرومیت ایجاد می‌گردد. نشانه‌های subjective محرومیت شامل : بیقراری ، بی خوابی ، تحریک‌پذیری ، عصبانیت ، سردرد ، بی‌اشتهاای ، لرز ، تهوع ، درد کرامپی شکمی ، اسپاسم و درد کرامپی عضلانی و تب می‌باشد. علائم objective محرومیت شامل : هیپرتانسیون خفیف ، تاکیکاردي ، افزایش تعداد و عمق تنفس ، میدریاز ، اشک‌ریزش ، ترشح از بینی ، عطسه ، عرق سرد ، استفراغ ، اسهال ، خورناس کشیدن و سیخ شدن موها می‌باشد.

گرچه سندرم محرومیت برای فرد معتاد ناراحت‌کننده است و حتی اطرافیان وی را به وحشت می‌اندازد اما کشنده نیست.

محرومیت از مواد مخدر بدنبال مصرف نالتروکسان منجر به رابدومیولیز و ATN و حتی مواردی مرگ شده است.

برای درمان سندرم محرومیت شدید ضمن مایع تراپی ، بیمار را sedate می‌کنیم. بهترین داروی نسکین‌دهنده ، بنزودیازپین‌ها (استفاده از drip میدازولام) می‌باشد.

سندرم محرومیت نوزادان

تظاهرات بالینی سندرم محرومیت در نوزادی که از مادر معتاد بدنیا آمده است می‌تواند از چند دقیقه تا 1-2 هفته پس از زایمان بروز کند.

نوزادانی که از مادر معتاد به هروئین متولد می‌شوند بدلیل نیمه عمر کوتاه تر هروئین علائم را نسبت به نوزادان متولد شده از مادران معتاد به متادون زودتر نشان می‌دهند.

تحریک پذیری بارزترین علامت سندرم محرومیت نوزادان است البته نوزاد دچار علائمی از قبیل تشنج ، استفراغ ، اسهال و کاهش وزن می‌شود.

رژیم‌های درمانی برای نوزاد شامل فنوباربیتال ، دیازپام ، تنتور رقیق شده تریاک و کلونیدین می‌باشد.

برای درمان تشنج در این نوزادان از فنوباربیتال استفاده می‌شود.